

MARIJA - UZOR VJERE

fra Frano Bosnić

Marijina vjera je vjera u otajstvo Isusa Krista, u Boga Oca koji se objavljuje u Isusu Kristu, u Duha Svetoga koji je ljubav Oca i Sina. Marijina vjera uvijek je plodna jer snagom Duha Svetoga ostvaruje veliko djelo, ne misli na sebe nego na druge.

Razmišljajući o mjestu i ulozi Blažene Djevice Marije u otajstvu Krista i Crkve, Drugi vatikanski sabor sažima te misli u osmo poglavlje Dogmatske konstitucije o Crkvi gdje naglašava: „Po svom sudjelovanju u povijesti spasenja, Marija u sebi na neki način sjedinjuje i odražava najveće istine vjere.“ (Lumen gentium, br. 65)

U ovoj kratkoj meditaciji za čitatelje „Početaka“ želio bih ukratko prikazati primjere Marijine vjere koje nalazimo u Sv. Pismu.

Evandelist Luka u prvom poglavlju, koje se naviješta u liturgiji na svetkovinu Navještenja Gospodinova ili Blagovijesti (25. ožujka), donosi izvještaj o događaju kada anđeo Mariji naviješta da će začeti i roditi sina po Duhu Svetomu (Usp. Lk 1, 26-38). Marija pak riječima „Evo službenice Godpodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1, 38), iako ne razumije što joj anđeo naviješta, vjerom prihvaća. Marijin „Evo me“ pokazuje da zaboravlja sebe, svoje planove, svoje ideale te sve stavlja u službu nečega što ne razumije, ali čemu potpuno vjeruje. Marija pokazuje da biti vjernik znači „osloniti se na Krista“. Marijin „Evo me“ i nas, koji živimo u svijetu relativizma i sekularizacije, poziva na bezuvjetno življenje i svjedočenje vjere te vjerskih i moralnih istina.

Događaj u Kani

Sjetimo se Isusova prvog čuda u Kani Galilejskoj koje nam zorno opisuje evandelist Ivan u svom drugom poglavlju. Na svadbi je ponestalo vina, a Marija je primjetila te prilazi k Isusu i na to ga upozorava, a on joj odgovori ovim riječima: „Ženo što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!“ (Usp. Iv 2, 1-12). Marija je u riječima upućenim slugama: „Što god vam rekne, učinite!“ (Iv 2, 5) posvjedočila vjeru u svoga sina jer, kako nam evandelist piše, Isus naredi slugama da donesu posude s vodom, napune ih do vrha i odnesu ravnatelju stola, koji, kad je okusio vino, zovne zaručnika i

ne znajući što se dogodilo kaza mu: „Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada.“ (Iv 2, 10). Također, i ove Marijine riječi „Što god vam rekne, učinite!“ možemo uzeti kao poticaj za naš svakodnevni život da živimo i djelujemo onako kako nam Isus svakodnevno govori za stolom Riječi Božje u Euharistiji.

Mač će joj probosti dušu

U izvještajima o mucu Gospodnjoj čitamo da je za križem do Kalvarije između drugih žena Isusa pratila i njegova majka Marija. Iako je znala, jer joj je to naviješteno, da će joj mač boli probosti dušu, svojim

praćenjem Isusa do Križa daje primjer vjere u Uskrsnuće. Da nije imala vjeru, zar bi njeno majčinsko srce izdržalo da „ne pukne od boli“ gledajući svoga sina – plod utrobe svoje – nakon što su ga svi učenici, osim Ivana, ostavili i nakon što je popljuvan i izbičevan u dvoru Pilatovu, kako pada pod križem i biva toliko izmučen da više i nije sposoban nositi križ pa mu pomaže Šimun Cirenac. Zar bi njeno srce i dalje kucalo nakon što je čula Isusov jauk kad su ga pribijali na križ ili nakon Isusove molitve „Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!“ te na koncu „Svršeno je!“ (Usp. Lk 23, 34-46). Koliku je bol majka tada osjećala gledajući sina u mukama i bolima koje mu ona ne može ublažiti. Ovo je primjer vjere i majčinstva. Iskonsko majčinstvo Boga Oca otkriva se i djeluje na očit način u liku i djelovanju Žene koju je Bog već u Knjizi postanka najavio kao Majku Spasiteljevu. Razumije se da u štovanju Marije treba paziti da joj se ne iskazuju božanske počasti – jer ona je stvorenje, ali u tom je stvorenju Stvoritelj posebno očitovan.

Marija je pila vino radosti u Kani, ali je ispila gorčinu kaleža patnje na Kalvariji te ispjevala himnu radosti ljubavi Božjoj – Magnificat. Njena vjera otkriva da zlo i grijeh nemaju „zadnju riječ“, nego radost spasenja, ostvarena kroz Kristovu smrt i uskrsnuće. Marija je Majka vjere, uzor i lik koji treba prihvatiti, ali ne u smislu kopiranja, nego u nasljedovanju njezinog života po vjeri.

Razmišljanje bih završio porukom kojom završava apostolsko pismo Pape Benedikta XVI. „Porta fidei“ kojim je proglašena Godina vjere, a ona glasi: „Povjerimo Majci Božjoj, koja je proglašena ‘blaženom’ zato što ‘povjerova’ (Lk 1, 45) ovo vrijeme milosti.“ (Porta fidei, br. 15).